

1886-06-07

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Civita d' Antino

Omtalte personer:

Susette Maribo

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Hildegard Wittrup

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller om den hjertelige modtagelse han og Agnete Skovgaard har fået i Civita. Agnete finder mange blomster som hun lægger i pres. De har også besøgt Rom og Firenze.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 14

Civita d'Antino Provincia de Aquila

7 juni 1886

Kjære Faster!

Nu må jeg dog se at få skrevet lidt til Dig. I forgårs aftes kom vi her, det var en sand fest for os, vi blev modtagne med åbne arme, og vi havde i den sidste tid, især i den trykkende varme i Rom, begyndt at længes efter ro. Ro har vi fundet her, for så vidt som vi bliver her, men her er så meget at gjøre i alle retninger, i altfald nu i förstningen til vi kommer i orden, så det er svært at overkomme alting. Agnete synes at alt her er dejligt, tilsammen meget bedre end hvor vi endnu har været på vor rejse, kun synes hun, at hun får for meget at spise, og den første aften spiste vi sammen med familien og de nødte alt i hende, som var muligt. Hun drukner i blomster, allerede i Sora, hvor vi kun var en aften og en formiddag

-2-

fandt hun så mange, så hun næsten fyldte alt det pressepapir hun havde med, og her er endnu flere og bedre, og nogle er ved at afblomstre, så vi må vende og sno os i gennem vanskelighederne, så godt vi kan. På vejen op af bjærget hertil red hun på æsel, 2 koner og en pige bar vort tøj på hovedet, jeg løb ved siden og fandt gögeurter til Agnete, gögeurterne er så dejlige, de er i fuldt flor nu, og jeg vidste fra gamle dage hvor de skulde stå. Agnete så også nogle fra æselet. Så nåde vi her op, og hun blev så glad over de smukke rene stuer, den friske luft og alt det strålende her oppe, ikke mindst over de gode glade mennesker, især familien her, naturligvis. Men så var det, at vi fik for meget at spise. Næste dag så vi os om, og der kom glæde på glæde, udsigten heroppe fra er meget større end hun havde tænkt, og om eftermiddagen måtte

-3-

vi jo ned efter de gögeurter, vi ikke kunde have med den første dag, og nu havde vi botaniserkasse med, en dejlig en, vi havde købt i Rom, men som på vejen hertil var fyldt med böger. Hvor vi går kommer folk, mest unge og börn og giver os, især Agnete bouquetter, mest roser, nu er det jo

rosentid. I dag har vi bestilt bjærgsko til Agnete og ordnet mange ting, nu er hun nede i kökkenet for at lære dem at vaske normaluldtøj, og det gåt nok muntert til, for jeg hörer en uafbrudt latter der nede fra. I Rom besøgte vi Tante Caroline, vil Du sige det til tante Susette, når Du ser hende, for det varer vist alt for længe inden jeg når at få skrevet til hende og hils hende mange, mange gange. Men i Firenze kunde vi ikke finde Gustavo Dalgas. Nu skulde jeg snart til at begynde at male, jeg trænge meget til det, men jeg har da heldigvis også begyndt

-4-

at finde motiver, endnu kun landskabelige, ja på det ene skal der nok en del små folk. Men hör Faster, vil Du ikke nok sende mig besked om jeg har fået stipendiet, om det er ganske sikkert, for jeg skal jo takke Akademiet, og det kan jeg ikke gjøre, för jeg med besked ved, at jeg har fået det. De er nu allerede meget sent, min tak kommer, jeg havde troet, her havde ligget brev fra Niels med besked, det gjorde her ikke, men bedre sent end aldrig, så Du sender mig nok bare et brevkort lige straks. Og nu lev vel, hils Onkel og Tante Ane meget, Niels og Cathrine er vel i Skandinavien? Det er noget rædsomt papir, og jeg har skyndt mig, bare Du kan læse det. Nu er Agnete kommet op, og sidder og ordner blomster i glas, det er hyggeligt kan du tro. Og nu er vi begyndt at læse lidt sammen. Nu glædelig pinse fra os begge til alle men især Dig kjære Faster.

Din brodersön Joakim.

Er det ikke glædeligt at Hildegard er blevet trolovet, jeg må se at skynde mig at skrive til hende.

at findes, mellem og inden dem landskabet,
ja ja det ene skal der nok en del
dine folk. Men her Tænk, vil du
ikke nok kunne mig lække om jeg har
fået det andet, om det er ganske
bekendt, for jeg skal jo takke, at
niet, og det kan jeg ikke gøre, for
jeg med vished ved, at jeg har fået det
Det er nu allerede meget ~~for~~ min tak
kommer, jeg har troet her har
liggeret brev fra Niels med bedste
gjorde her ikke, men det er sent end
aldrig, så du sende mig nok bare et
brev om det er drømt. Og nu lav vel,
Niels Onkel og tante, om meget, Niels og
Cathrine ~~er~~ vel i Skandinavien? Det
er meget rødt og papir, og jeg har
skrevet mig, bare du kan læse det.
Nu er Agathe kommet og, og siden og
orden blomster i glas, det er hyggeligt
kan du tro. Og nu er begyndt at læse
bort kommer. Nu glædelig jule fra os
børn. Valt nu kan dig, Kære Frøder.
Den bedste hilsen fra os alle.

8. Juni 1876
Kære Frøder!
Nu må jeg dog se at få skrevet lidt til
dig. I søndags eftermiddag var her, det var
en sand fest for os, vi blev mødt af
med etne arme, og vi havde i den sidste
tid, især i den trykkelige varme i Rom,
begyndt at længes efter en Ro her og
fundet her, for så vidt som vi bliver
her, men her er det meget at gøre i alle
retninger, i altfald nu i førstningen, og
vi kommer i orden, så det er svært
at overkomme alting. Agathe synes
at alt her er dejligt, blomsterne meget
bedre end hvor vi endnu har været, og
er rige, den synes hun, at den for
nogle et øjeblik, og den første efter sidste
vi kommer med familien, og den sidste
alt det smukke som var muligt.
Men drømme i blomster, allerede i Rom,
hvor vi kun var en efter og en forresten.

fandt dem så mange, så dem næsten fulde
alt det prægtigste dem havde med, og der var
indimellem flere og flere og nogle var end
af blomstre, så vi var vunde og blev os i
gennem vandskelgublene, så godt vi
kan. Da vi var opad bjergene kaldte dem
på øen, I kom og vi siger har vist teg
på havet, jeg står ved siden af sandet
giggleren til øen, giggerterne er
så dygtige, så er i fuldt flor nu, og
jeg vidste fra gamle dage hvor de skulle
stå. Øen er så god, nogle fra øen.
Så når vi har en, og hun blev så glad
over de smukke røde stene, den fiske
luft og alt det smukke her og der, ikke
mindst over de gode glade mennesker,
den familien her, naturligvis. Men
så var det, at vi fik for meget at
spise. Næste dag så vi os om, og der
kom glæde på glæde, vakkert bryllup
fra i meget større end dem havde
tænkt, og om eftermiddagen møtte

vi jo ned efter de giggerter, vi ikke
kunne have med den første dag, og nu havde
vi forvundet med, en dygtig, vi havde
købt i Rom, men som på vejen havde været
fuldt med bøger. Hvor vi går sammen
folk, med søn og børn og give os, der
dygtige bøger, mest røde, men i det
jo røde. I dag har vi bestilt et
bjerg, så det øen og så med mange ting,
nu er hun ikke i køkkenet, for at lave
den et brød normalstøj, og det
går nok hurtigt af, for jeg har den
næsten det ligger den ned på. I
Rom bestilte vi tante Caroline, og
du sig at tante Lucette, når du
den hendes for det var vist alt for
længt siden jeg var at på det første af
hendes, og hun havde mange mange gange.
Men i Firenze havde vi ikke fundet det
dage. Nu skulle jeg snart til at
begynde at male, jeg tror meget til
det, men jeg har de heldigvis godt bygget